

7. Srečanje pesnikov, kritikov in prevajalcev poezije
1. – 4. JULIJ 2010

Prevodi v švedski jezik
Översättningar till svenska

Sestavila/Sammanställt av Nada Grošelj

VSEBINA/INNEHÅLL

VALENTIN CUNDRIČ.....	3
Kdor bo z mano	4
Den som vill med	5
ALEŠ DEBELJAK.....	6
Pod tvojim oknom, Lili Novy	7
Nedanför ditt fönster, Lili Novy.....	8
Pod kostanji	9
Under kastanjeträden.....	10
STANKA HRASTELJ	11
Ponos	12
Stolthet	13
Stolthet	14
ANDREJ MEDVED	15
Kot goli biseri, v obrnjenih	16
som nakna pärlor i bortvända	17
Kot varuh igre, ki spolzi	18
Som spelets beskyddare, som glider bort.....	18
ANA PEPELNIK	19
nenadoma sneg	20
Oväntat snöfall	20
sunki	21
stötar	21
ALENKA REBULA	22
Kot suha veja	23
Som en torr gren.....	24
Som en torr gren.....	25
PETER SEMOLIČ	26
Vesolje, po de�ju	27
Universum, efter regnet.....	28
Kupi �ivljenja	29
H�gar av liv.....	30
MARTINA SOLDO	31
XXX	32
Potapljač	32
XXX	32
Dykaren	32
XXX	33
Stvar preživetja	33
XXX	33
En fr�ga om �verlevnad	33
TOMAŽ ŠALAMUN	34
Topalčikov	35
Topalcikov.....	36
Venere	37
Venusar.....	37

VALENTIN CUNDRIČ

Iz zbirke/Ur samlingen *Živmutec* (2009)

Kdor bo z mano

jabolka nabiral,
jih bo v rano
in se bo oziral
naokrog v neznano,
kot da bi umiral.
Kretnjo razuzdano,
kdo bi jo oviral!

Ko bo meni
jabolko ponudil,
mu bom rekel:
res si se potrudil;
tukaj z mano
mnogo si zamudil,
zdaj se boš pa
mrtev zgrudil.

Jablana si te lasti.
Jablana te že ima,
pesterna te obdrži
kakor zeta in moža.
V njeni večni sli
kupček boš snetja.
Dolgo se že govori,
da je jablan brez srca.

Den som vill med

och äpplen plocka
får skynda sig ned
och låta sig locka
av allt okänt i led
som på njutning pocka
Något ekivokt gled
över dödens docka!

Om äpplen du lägger
på bjudande fat
skulle jag säga:
Din möda tar fart;
men mig har du missat
därtill några kart
och så även
döden, snart.

Äppleträdet begär dig
Äppleträdet har dig redan
Tyglad som av en man eller svärson
Hålls du av färgprakt i nedan
I sitt eviga begär
möter köpmannen dig sedan
med sina väl planterade ord om
att trädet är hjärtlöst som ledan.

Prevod/Översättning av Jan Henrik Swahn

ALEŠ DEBELJAK

Iz zbirke/Ur samlingen *Tihotapci* (2009)

Pod tvojim oknom, Lili Novy

Stari trg, Ljubljana

Ne vem, ali se hripavo smejiš ali od užitka kričiš,
samo še tokrat, samo še enkrat daj mi svoj okus,
da se prepričam, kako je v jedru več prostora
kot snovi, daj, da pozorno naštudiram oboke

tvojega svetišča, vsaj drobno lino mi odpri, nov
jezik na mestu stare rane. Somrak bogov začne
se za vogalom, na pultu in dvorišču pizzerije.
Izpovedi v stranskih ulicah, zaigrane osuplosti,

upanje na dnu nevihte, rudniki soli. Lizati zidove,
iz jezika se seliti v drugi jezik, guvernante slišati,
a ne spoštovati, zalivati nasade pesmi in absinta,
zelenočrne lise pod očesi negovati: to redki znajo.

Samo še tokrat, samo še enkrat vsaj mežikni,
zvezda v katedrali vlažne teme, da se prepričam,
kako je prostor večji od besed, kako lepota nič ni,
če ni svetla stran lenobe, nedosežna liga mojih sanj.

Nedanför ditt fönster, Lili Novy

Gamla torget, Ljubljana

Jag vet inte om du skrattar hest eller skriker av lust,
bara den här gången, bara en gång till, ge mig din smak;
för att övertyga mig att det finns mer tomrum i kärnan
än materia, låt mig uppmärksamt få studera valven

i ditt tempel, åtminstone en liten öppning, en ny tunga i
gamla sår. Gudarnas skymning börjar om hörnet,
vid bardisken och på pizzerians bakgård.
Bekännelser på sidogator, spelade förvåningar,

hopp om oväders botten, saltgruvor. Slicka väggar, med tungan
röra sig från ett språk till ett annat, respektlöst lyssna på
guvernanter, vattna dikternas och absintens trädgård, odla
grönsvarta fläckar under ögonen: det är det få som kan.

Bara den här gången, bara en gång till åtminstone,
blinka stjärna från fuktig katedralkupol, övertyga mig
att rummet är större än orden, att skönheten är intet om den inte
lyser upp latsidan, mina drömmars ouppnådda allians.

Prevod/Översättning av Jan Henrik Swahn

Pod kostanji

Sotočje Gradaščice in Ljublanice

za *David*a Albaharija

Pridi z mano ven, pod kostanje, osipajo se spet,
prijatelj iz mladosti, kaj prijatelj, pesniški heroj,
ki me z molkom je učil, kako primerno govoriti,
od mize vstane, droban in suh kot hrt, in mi sledi,

prvič ni obratno, brez vidnega napora in natančno,
jasno in preprosto kot proza, ki jo piše. Tu je ustje,
takoj za prvim vogalom, tu glavna reka krotko pije
iz pritoka in le občasno širi strugo, ujeto med solato,

bare za zgodnjo kavo, golobe in nostalgijo po daljni
Donavi. In ni trdnjave niti parka, ki varuje mejo
v bivšem mestu, včeraj, predvčerajšnjim, neizprosno
tu, a že skoraj izginula, kot modrikasti stebriček

nad pogorišči iz dežele, ki se dviga iz skupne cigarete.
Podajava si jo v krogu, če je to krog, polarni metež
nove domovine, skalne gore in sive kasarne, šumeče
listje in prisilno zbujanje: ni me, nikoli me ni bilo.

Under kastanjeträden

Vid Gradaščicas och Ljubljanicas sammanflöde

till David Albahari

Följ med mig ut, under kastanjeträden, som faller löven igen,
min barndomsvän, nej, inte bara vän utan min poetiska hjälte,
han som genom tysthet lärde mig hur man talar lämpligt,
han lyfter sig från bordet, liten och spinkig som en vinthund, och följer efter mig,

första gången blir inte tvärtom, utan synlig möda och noggrant,
klart och enkelt som den prosa han skriver. Här är mynningen,
direkt bakom första hörnet, här dricker huvudfloden tamt ur
bifloden och bara stundvis vidgar den sin bädd, fångad bland sallad,

barer med tidigt morgonkaffe, duvor och längtan efter den avlägsna
Donau. Och det finns ingen fästning eller park, som skyddar gränsen
i den förra staden, igår, i förrgår, obönhörligt
här, men nästan försvunnen, som den blåaktiga stolpen

ovanför landets nedbrända ruiner, som stiger ur en gemensam cigarett.
Låt den gå runt i en ring, om detta nu är en ring, en polarsnöstorm
av det nya hemlandet, klippiga berg och gråa kaserner, susande
lov och tvångsväckning: jag finns inte, har aldrig funnits.

Prevod/Översättning av Mita Gustinčič Pahor

STANKA HRASTELJ

Iz zbirke/Ur samlingen *Gospod, nekaj imamo za vas* (2009)

Ponos

Všeč mi je, kako moj oče zakoraka
v jato zdravnikov z bolj belimi lasmi
od njihovih halj – kot gorilji α samec
s srebrnim hrbtom.

Mojega očeta zdravniki
zelo spoštujejo. Rečejo mu *Gospod, nekaj
imamo za vas, diagnozo,*
pravzaprav vam danes nudimo dve diagnozi:
paranoidno obliko shizofrenije
in kronični hepatitis B, gospod.

Prav, reče moj oče,
vzamem obe, vzamem vse
diagnoze, ki jih imate danes na menuju.

Obrne se na peti, ima 42 stopinj vročine,
ustnice nabrekle od herpesa
in med ramena sklonjeno glavo,
v rokah nosi vrečko tablet v zelo
domišljenih barvah in oblikah.

Če bi hodil pokončno, bi bil smešen.
Moj oče pa ni komedijant. Vsi ga zelo
spoštujejo. Opazujem ga od daleč in se
ponosno nasmiham.

Stolthet

Jag tycker om hur min far marcherar
i flocken av läkare med hår vitare
än deras egna rockar – som en ensam gorilla,
en alfahanne med silvrig rygg.

Läkarna visar min far stor respekt. De säger
till honom *Sir, vi har något till er, en diagnos,*
faktum är att vi i dag kan erbjuda er två diagnoser:
en paranoid form av schizofreni
samt kronisk hepatitis B, Sir.

Nåväl, säger min far
jag tar båda, jag tar alla diagnoser
som ni har i dag på menyn.

Han vänder på klacken, har 42 graders feber,
läpparna uppsvällda av herpes
och huvudet nersjunket mellan axlarna,
i händerna håller han en påse mediciner i
väl genomtänkta färger och former.

Om han gick upprätt skulle han göra sig löjlig.
Min far är ingen komiker. Alla respekterar honom
mycket. Jag iakttar honom på avstånd och
ler stolt.

Prevod/Översättning av Jan Henrik Swahn

Stolthet

Jag tycker om hur min far kliver in
i en flock läkare med vitare hår
än deras egna rockar – som gorillornas α -hane
med silvrig rygg.

Läkarna visar min far
stor respekt. De säger till honom *Herrn, vi har
något för er, en diagnos,
eller rättare sagt erbjuder vi idag två diagnoser:
paranoid schizofreni
och kronisk hepatit B, Herrn.*

*Bra, säger min far,
jag tar båda, jag tar alla
diagnoser som finns på dagens meny.*

Han vänder på klacken, han har 42 graders feber,
med läppar svullna av herpes
och går med huvudet böjt mellan axlarna,
i händerna bär han en påse tabletter med
välgenomtänkta färger och former.

Om han gick rakryggad, skulle han göra sig löjlig.
Min far är ingen komiker. Alla respekterar honom
mycket. Jag betraktar honom på avstånd och
ler stolt.

Prevod/Översättning av Mita Gustinčič Pahor

ANDREJ MEDVED

Iz zbirke/Ur samlingen *Purpurni dež* (2009)

Kot goli biseri, v obrnjenih

policah, kot rjavkasto zeleno listje v
prislulih gozda, kot ločene razdalje v dotikih
zvokov. V globini sunki
vetra, v kulisah grmov megla, v piskih
vetra, v spancu nad oblaki, v pristaniščih, v nedotaknjeni
pokrajini otoka, v svetlobi
iz jezika. V občudovanju, v okušanju, v
kompoziciji dežja, v skrivnosti zamujenih srečanj; v
lomljivi nič, plapolajoče sence iz
udarcev ognja.

som nakna pärlor i bortvända

hyllor, som brungröna löv i
inbillade skuggor, som skilda avstånd i toners
beröring. I djupets vindstötar,
i buskkulissers dimma, i vindars
vinande, i sömn ovan moln, i hamnar, i öars
jungfruliga landskap, i tungomåls
ljus. I beundran, i smak, i
regns kompositioner, i försenade mötens hemlighet; i det
bräckliga intet, fladdrande skuggor av
slående eld.

Prevod/Översättning av Jan Henrik Swahn

Kot varuh igre, ki spolzi

v vodnih curkih, kot osušeni bambus iz
prsti, ki loči vzdane bregove, kot vrata v pokrajino,
v mostove, iz svetlih prečk
in kosmov. Travmatične daljave, v górah
zlata ruda, v oblačilih iz lanu, v pogledih, ki zacelijo vse
rane; nabrane jagode, ki se stopijo
v luknjah, ki izmerijo praznino. Kot zavozlana
pest, v napihnjem balonu, v oddaljevanju kontinentov.

Som spelets beskyddare, som glider bort

i vattenstrålar, som den torra bambun av
jord, som skiljer de inbyggda flodbankerna, som en dörr till ett landskap,
till broar, från ljusa stavar
och tussar. Traumatiska avstånd, i bergen
guldmalm, i kläder av linne, i blickar som läker alla
sår; de plockade bären, som smälter
i hål, som mäter tomheten. Som en ihoptrasslad
näve, i en uppblåst ballong, i kontinenternas avlägsnande.

Prevod/Översättning av Mita Gustinčič Pahor

ANA PEPELNIK

Iz zbirke/Ur samlingen *Utrip oranžnih luči na semaforjih* (2009)

nenadoma sneg

Danes mi gre svet na živce.
Ljudje so zategnjeni
kot popki na češnji.

Če zapišem da sem sama
to tudi mislim. Z glasbo
med prsti ponazarjam slabo pesem.

Potem je svet kar naenkrat spet
v redu. Plundro je pobralo
čez noč in vrabci so pri zajtrku.

Rada bi spet dobila kartico
s tremi vrsticami o tem
kako je kaj z ljudmi v drugih mestih.

Oväntat snöfall

I dag går mig världen på nerverna.
Människorna är spända
som knopparna i körsbärsträdet.

Om jag skriver att jag är ensam
så menar jag det också. Med musik
inom citationstecken avser jag dålig dikt.

Sedan fungerar världen igen.
Snöslasket har bärgats under natten
och sparvarna är med vid frukosten.

Jag skulle gärna vilja få ännu ett vykort
med tre små rader om hur människor
har det i andra städer.

Prevod/Översättning av Jan Henrik Swahn

sunki

Nobenega vetra. Samo občasni
sunki zraka ki jih je sprožila taščica.
Čisto zraven mene. Za nami
je cel teden sprehajanja med bloki.

Dol in gor po ulici parkrat na dan.
Še vedno ima vsak svoj vrt.
Pridno ga obdelujejo če niso v stiski.
Grede polne špinače ki je

nobeden ne skuha.

stötär

Ingen vind. Bara då och då återkommande
luftstötär som orsakats av en rödhake.
Tätt intill mig. Bakom oss är
en hel veckas promenader mellan husblock.

Upp och ner på gatan ett par gånger om dagen.
De har fortfarande var sin trädgård.
De sköter den flitigt om de inte råkar i elände.
Rabatter fulla med spenat

som ingen lagar.

Prevod/Översättning av Mita Gustinčič Pahor

ALENKA REBULA

Iz zbirke/Ur samlingen *V naročju* (2009)

Kot suha veja

(žrtvam zlorab)

Kot suha veja
sem se zlomila
in sem ostala sama na svetu

vi drugi
se srečujete na veselih križiščih
vi poznate svoj glas
vi veste drug za drugega

jaz nikoli ne zapustim svoje jame

tu sedim in vam govorim
z ukradenim glasom
kot čarovnik iz Oza
obrnjena v sramotni zid

nihče ne ve
kdo sem jaz

samo čudež me lahko reši
samo čudež

ali ti mama
mamica
ker se vrneš iskat
svoje dete.

Som en torr gren

(till offer för missbruk)

Som en torr gren
knäcktes jag
och blev ensam i världen

ni andra
ni träffas i glada korsningar
ni känner igen varandra på rösten
ni visar den ena efter den andra vägen

jag lämnar aldrig min grav

här sitter jag och talar till er
med lånad röst
som trollkarlen av Oz
ställd i skamvrån

ingen vet
vem jag är

bara ett mirakel kan rädda mig
bara ett mirakel

eller du mamma
lilla mamma
om du kommer tillbaka
för att se till
ditt barn.

Prevod/Översättning av Jan Henrik Swahn

Som en torr gren

(till offer för övergrepp)

Som en torr gren
brast jag
och blev lämnad ensam kvar i världen

alla ni andra
träffas vid glada korsningar
ni känner igen er röst
ni känner varandra

jag lämnar aldrig min grotta

här sitter jag och talar till er
med en stulen röst
som trollkarlen från Oz
vänd mot skamväggen

ingen vet
vem jag är

bara ett mirakel kan rädda mig
bara ett mirakel

eller *du* mamma
kära mamma
för du återvänder och hämtar
ditt lilla barn.

Prevod/Översättning av Mita Gustinčič Pahor

PETER SEMOLIČ

Iz zbirke/Ur samlingen *Rimska cesta* (2009)

Vesolje, po dežju

ulice –
lovke mrtve sipe.
cinizem je smrt za umetnost.
plakati vabijo na čiščenje pasjih drekov –
to ni literatura, to je življenje.
toda –
kdo bo skidal preostali gnoj?
tudi neumestni spomini –
poletje kot igrica vroče hladno.
tudi nekaj angažmaja –
meja neoliberalističnega gospodarstva je ekološka,
zalivski tok se zaustavlja.
če vlijem te verze v bron –
nikogar ne bo, da bi jih bral.
in seveda pride že kdo,
ki ne razume
in na mah vse pokvari:
ptiči zamujajo,
življenje je treba jemati resno,
pitje se ne spleča.
torej –
kaj me briga histerični govor
in grožnja prepovedi kajenja v lokalih?
zadnjič sem sedel na istem mestu
in tam, kjer zdaj sedi fred,
so sedeli trije stebri družbe –
mahali so v moj dim in se delali,
da ne vejo od kod se vali k njim.
potem so še malce izganjali –
južnjake, cigane, kadilce, hudiča ...

Ljubljana, 8. april 2007

Universum, efter regnet

gator –
döda bläckfiskarmar
cynismen är konstens död.
Plakat uppmanar till upplockning av hundbajs –
det är inte litteratur, det är livet.
Men –
vem skulle ta upp kvarlämnad skit?
eller andra malplacerade minnen –
sommaren som leker fågel eller fisk.
En annan sak som engagerar –
det nyliberala samhällets gränser är ekologiska,
Golfströmmen lägger av.
Om jag gjuter den här dikten i brons
så skulle ingen läsa den –
och någon som inte fattar
naturligtvis med ett enda slag
förstöra alltsamman.
fåglarna kommer för sent
livet måste tas på allvar
att dricka lönar sig inte.
Alltså –
vad bryr jag mig om allt hysteriskt prat
och hotfulla anslag om rökförbud i lokalen?
Här om dan satt jag på samma ställe
och där fred nu sitter
satt då tre av samhällets stöttepelare –
de viftade undan min rök och låtsades
som om de inte visste varifrån den kom.
Sedan kastade man ut några andra i stället –
asiater, zigenare, rökare, djävulen själv...

Ljubljana 8 april 2007

Prevod/Översättning av Jan Henrik Swahn

Kupi življenja

Predal je poln neurejene stare pošte.
Pisma prijateljev, ki se ne poznajo,
so pomešana med sabo.
Pisma žensk, skrbno sem jih skrival drugo pred drugo,
so stlačena v vrečko,
kot da bi bile punce zbrane na čajanki,
najbrž z namenom, da bi me obrale do kosti.
Med njimi: pismo moškega. Nisem
ljubosumen, ko se zaupne besede dotaknejo,
ko se poljubijo.
Razglednice so v posebni vrečki.
Iztokova je s Parnasa ...
Potem pozabljena čestitka
za zbirko mladostnih verzov,
nekaj novoletnih voščil, bolj ali manj konvencionalnih,
nekaj listkov z naslovi, telefonskimi številkami,
na katerih se oglašajo samo še tujci.

Toliko preteklosti za pouredit, posortirat, zložiti,
toliko dni, ki jih niti najboljše želje za rojstni dan
ne morejo več iztrgat pozabi.
In življenje se še kar naprej kopiči.

Lavrica, 4. maj 2000

Högar av liv

Lådan är full av osorterad gammal post.
Brev av vänner som inte känner varandra
är ihopblandade.
Brev av kvinnor, skickligt gömda för varandra,
är instoppade i en påse,
som om tjejerna var samlade vid en fika
antagligen för att mala sönder mig.
Bland dem: en mans brev. Jag är inte
svartsjuk när förtroliga ord möts,
när de kysser varandra.
Vykorterna ligger i en särskild påse.
Iztoks är från Parnassos ...
Sedan ett bortglömt gratulationskort
för en diktsamling ungdomliga verser,
några mer eller mindre konventionella julkort,
några lappar med adresser och telefonnummer,
som nufortiden bara främlingar svarar på.

Så mycket av det förgångna att reda upp, sortera, lägga ihop,
så många dagar, som till och med de bästa födelsedagsgratulationerna
inte längre kan rycka ur glömskan.
Och livet fortsätter att hopa sig.

Lavrica, 4 maj 2000

Prevod/Översättning av Mita Gustinčič Pahor

MARTINA SOLDO

Iz zbirke/Ur samlingen *Potapljač* (2009)

XXX

Potapljač

Svetlo zeleni otok pod gladino. Nikomur izdana radost skritega neba. Za bitja, ki spolzijo med prsti mrež drugam, breztežna, rešena.

Tokovi izdihujejo mehurčke z obrisi v globinah pozabljene pisave sveč. Plavut zaplapola, se potopi, oplazi svojo sled v spominu drugega.

Iz jeklenke zahrope zrak, mavrični kolobar odskoči, kot v začudenju. Nekdo prenaša s seboj na hrbtu odmerjen čas, pripet na stekleničko odteklega življenja.

Gib ne doseže hitrosti jat, v smaragdnem loku razpršenih iker.

XXX

Dykaren

En ljusgrön ö under vattenytan. Den dolda himlens för ingen avslöjade glädje. Över varelserna som på annat håll glider mellan nätets fingrar, viktlösa, räddade.

Strömmen andas ut bubblor med konturer av stearinljusens handskrift, glömd i djupet. Fenor blänker till, dyker, sveper sina spår genom den främmandes minne.

Ur stålcyllindern flämtar luften, regnbågen faller upp sitt paraply, som av häpnad. Någon bär på ryggen med sig den utmätta tiden, fäst vid en liten flaska utrunnet liv.

Rörelsen förslår inte mot stimmens hastighet, in under den utstänkta rommens smaragdskimrande båge.

Prevod/Översättning av Jan Henrik Swahn

XXX

Stvar preživetja

Tam daleč, na robovih moči, v zatonu zmožnosti, zaslutiš preobrat. V slepi kot se ujame vlečka preživetih dni. Telo požira polovična luč spoznanega. Na drugi strani, neutrudna roka stresa drevo z odgovori.

Čigav je mrk na meji zemlje in neba? Klokotavi mehovi morja?

Z zamikom vstopaš v načrt svoje poti. Na lestvici daljav, v zasilnih merilih mreže pred očmi, medli zelenje. Čelo, nagubano nad zemljevidom, na pol spuščena polkna, skomini hlapljivega zlata in teme.

Kar izpoveš, bo v varnem loku šinilo v daljavo, izginilo za krivuljo strmih obrvi.

Hkrati navznoter prebujeno, žilam žuboreče vrnjeno.

Razlile se bodo vode, z dotikom sita tal oplodile tvoje čakanje.

XXX

En fråga om överlevnad

Långt borta, vid krafternas utkanter, i avtagandet av förmågor, anar du vändpunkten. I dödvinkeln fångas de redan överlevda dagarnas släp. Kroppen slukas av insikternas halvljus. På den andra sidan ruskar en outtröttlig arm på trädet som har svar.

Vems är förmörkelsen vid jordens och himlens gräns? Havets klunkande bälgar?

Med fördröjning träder du in i din resplan. På avståndets skala, i måttens måsten i nätet framför ögonen avmattas grönskan. Pannan, fårad ovanför kartan, de halvfördragna fönsterluckorna, det avdunstande guldets och mörkrets sveda.

Det uttalade ska färdas tryggt genom en valv in i fjärran och försvinna bakom de branta ögonbrynens kurvor.

Samtidigt innanmätet uppväckt och till ådrorna porlande återlämnat.

Vattnen kommer att rinna ut, med en smak av hålig mark kommer de att befrukta din väntan.

Prevod/Översättning av Mita Gustinčič Pahor

TOMAŽ ŠALAMUN

Iz zbirke/Ur samlingen *Mrzle pravljice* (2009)

Topalčikov

Zdaj rišem Topalčkova, ki hodi po
cesti, ne po cesti, seveda tudi po
cesti, gre za link, ne, pomol, ne, za
vez, vez, to bi rekel,
vez med dvema otokoma.

Tu so črte.
Tu so črte in tu so črte in tu so črte.
Tu so krogi.
Tu so krogi in tu so krogi in tu so krogi.
Doline so in skale in pesek in morje.
Tu so vrabčki.
Vrabčki so v mojih očeh.

Tu je toplo in tu so doline in tu je črna zemlja.
Ladje poganjajo svoje propelerje nazaj.
Tu so črte na soncu.
Tu so krogi v vodi.

Berlin, Skandinavija, New York, 2003—2004

Topalcikov

Nu ritar jag Topalcikov, han som går på vägen,
inte på vägen, naturligtvis även på vägen, han går
på en *link*, nej, fel, en brygga, nej, en
länk, länk, så skulle jag säga,
en länk mellan två öar.

Här finns strålar
Här finns strålar och här finns strålar och här finns strålar.
Här finns ringar.
Här finns ringar och här finns ringar och här finns ringar.
Dalgångar finns och klippor och sand och hav.
Här finns små sparvar.
Sparvarna finns i mina ögon.

Här är varmt och här finns dalgångar och här finns svart jord.
Fartygen driver sina propellrar bakåt.
Här finns strålar på solen.
Här finns ringar på vattnet.

Berlin, Skandinavien, New York, 2003—2004

Prevod/Översättning av Jan Henrik Swahn

Venere

Jaz sem podtalnica. Ogromen kožušček
slinavca. Umrli so za ograjo, ustreljeni za
ograjo. Iz šibja in lubja in iz gomile
žarnic prihaja na površje sok. Si hotela
preplezati? Sem, sem, sikala je kot
dve angleški starki s hruške na
hruško, imeli sta stekleni majici. Dete
je zagledalo čebelo in je teklo za njo,
dokler ni čebela zagledala deteta in ga
pičila na oko. Ovid je odlepljal
travo, ki so jo prinesle školjke. Izruval
sem si foot. Izruval sem si limb. Tu
rabim nekoga, ki bi splezal do vrha in
pljuval v daljavo, da bi lahko treniral.

Venusar

Jag är grundvattnet. En enorm snigelpäls.
De dog bakom ett staket, sköts bakom
ett staket. Från ris och bark och från en hög
glödlampor kommer saft upp till ytan. Ville du
klättra över? Jag ville det, jag ville det, hon väste som
två engelska gummor från päronträd
till päronträd, med glaströjor på sig. Båbisen
såg ett bi och sprang efter det,
tills biet fick syn på båbisen och stack
den i ögat. Ovidius fick loss
gräset som musslorna bar med sig. Jag drog ut
the foot. Jag drog ut the limb. Här
behöver jag någon, som kan klättra upp till toppen och
spotta i fjärran, för att kunna träna.

Prevod/Översättning av Mita Gustinčič Pahor